

»Man skal have en rigtig god cykel, når man kører løb,« siger far. »Det gælder jo om at komme først. Så den må ikke gå i stykker.«

»Det kan godt være,« svarer mor. »Men vi har ikke råd til en ny cykel. Ikke nu, hvor bilen skal til service.«

»Nej – nej,« svarer far. »Det ved jeg godt.«

Emils far sætter sig ind i stuen og tænder for TVét. Der er cykelløb på Eurosport. Emils far tænker over, hvad de kan gøre ved Emils cykel. For det er ikke kun Emil, der har drømt om at få medaljer. Emils far håbede også, at Emil ville vinde i dag.

Vinde, så han kunne se sin søn få guld.

30.000 kr

Næste aften sidder Emil og spiser med sin far, mor og lillesøster.

»Hvad koster sådan en cykel?« spørger Sara, Emils lillesøster.

»Hvad for en cykel?« Emils tanker er langt væk.

»Sådan en cykel, så du kan vinde,« siger Sara.

»Det ved jeg ikke.« Emil kan ikke lade være med at smile. Sara og han har talt om den cykel mange gange før.

Emil er ikke længere vred over, at han tabte. Hans vrede er dampet af. Nu er han bare lidt sur. Sur over, at han gik tidligt hjem fra fest i fredags. Det var en fed fest. Alle de andre var blevet fulde og sjove. Han havde kun drukket sodavand. Så han kunne være frisk til løbet næste morgen. Alligevel havde han sendt øjne til Lise. Og Lise havde kigget tilbage. Men så var klokken blevet 24.00. Han var gået hjem. Og Lise? Måske havde Lise danset med en af de andre drenge. Og måske var hun kærester med en af dem nu. Emil havde misset sin chance med Lise. Misset den for at stå i regnvejri i en skov og fumle med sin kæde.

Sara rejser sig og løber ind på Emils værelse. Hun kommer tilbage med *Cykel-Motion*, Emils cykel-blad.